

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu **L.**, so sídlom v B., zastúpeného Advokátskou kanceláriou C., so sídlom v B., proti žalovanému **Š. P.**, bývajúcemu v H., o **zaplatenie 21,24 €**, vedenej na Okresnom súde Spišská Nová Ves pod sp. zn. 5 Ro 314/2013, o dovolaní žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach z 19. februára 2015 sp. zn. 6 Co 413/2014, takto

r o z h o d o l :

Dovolanie **o d m i e t a .**

Žalovanému náhradu trov dovolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Spišská Nová Ves uznesením zo 14. novembra 2013 č. k. 5 Ro 314/2013-16 uložil žalobcovi, aby v lehote 8 dní zaplatil súdny poplatok za úkony súdu vo výške 6,50 € v zmysle položky č. 20a Sadzobníka súdnych poplatkov (ďalej len „Sadzobník“), ktorý je prílohou zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 71/1992 Zb.“).

Na odvolanie žalobcu Krajský súd v Košiciach uznesením z 19. februára 2015 sp. zn. 6 Co 413/2014 potvrdil napadnuté uznesenie ako vecne správne v zmysle § 219 ods. 1, 2 O.s.p. V odôvodnení sa v celom rozsahu stotožnil s napadnutým rozhodnutím a k odvolacím námietkam žalobcu uviedol, že dňa 9. januára 2013 bolo na súd prvého stupňa doručené hromadné podanie žalobcu na nosiči údajov (DVD nosič) datované dňom 23.3.2006, o ktorom však už bolo právoplatne rozhodnuté, a preto v žiadnom prípade nejde o pôvodnú žalobu a nemôže sa namietat prekludovanie voči právu vyrubiť súdny poplatok podľa § 13 zákona o súdnych poplatkoch. Súd postupoval správne, keď podanie žalobcu medzi iným zapísal do súdneho registra, pridelil mu spisovú značku, bolo vytlačené, pretože bolo podané

elektronicky. Tvrdenie žalobcu, že položka 20a Sadzobníka nebola v čase podania návrhu ešte súčasťou zákona o súdnych poplatkoch, považoval odvolací súd za irelevantné, pretože ide o úkon súdu, ktorý k 9.1.2013 podliehal poplatkovej povinnosti.

Proti tomuto uzneseniu odvolacieho súdu podal žalobca dovolanie s tým, že mu v konaní bola odňatá možnosť pred súdom konať (§ 237 písm. f/ O.s.p.). Postup súdu, ktorý v roku 2006 odmietol prijať jeho podanie na DVD nosiči bol protiústavný. V danom prípade bolo potrebné vychádzať z toho, že návrh na začatie konania bol v súlade so zákonom podaný už v roku 2006, kedy žiadne ustanovenie zákona č. 71/1992 Zb. neumožňovalo súdu vyrubiť poplatok za vytvorenie spisu. Nemožno preto od neho v roku 2013 vyžadovať zaplatenie súdneho poplatku vo veci, v ktorej konanie začalo na návrh podaný už v roku 2006. V roku 2013 nebol podaný žiadny nový (resp. ďalší) návrh na začatie konania, ale len rovnopis návrhu, ktorý podal už v roku 2006 – tomuto návrhu treba aj podľa názoru ústavného súdu priznať účinky ku dňu jeho podania. V danom prípade bola žalobcovi odňatá možnosť pred súdom konať tým, že bol vyzvaný na zaplatenie súdneho poplatku za vytvorenie spisu podľa položky 20a Sadzobníka v čase, kedy ho nebolo možné podľa § 13 zákona o súdnych poplatkoch už vyrubiť. Nebol zákonný dôvod na takýto postup súdu. So zreteľom na to žiadal napadnuté uznesenie a tiež ním potvrdené uznesenie súdu prvého stupňa zrušiť a vec vrátiť prvostupňovému súdu na ďalšie konanie.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania zastúpený v súlade s § 241 ods. 1 veta druhá O.s.p., bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 3 O.s.p.) dospel k záveru, že dovolanie treba odmietnuť.

V danom prípade ide o dovolanie podané v obdobnej veci, aká už bola v počte väčšom ako päť predmetom konania pred dovolacím súdom na základe skoršieho dovolania toho istého dovolateľa – vid' konania vedené na najvyššom súde pod sp. zn. 2 Cdo 204/2014, 2 Cdo 357/2014, 2 Cdo 367/2014, 2 Cdo 437/2014, 2 Cdo 449/2014, 3 Cdo 268/2014, 4 Cdo 442/2014, 5 Cdo 260/2014, 7 Cdo 549/2014, 8 Cdo 73/2015. Dovolací súd sa s odôvodneniami rozhodnutí, ktoré boli vydané v týchto konaniach, v celom rozsahu stotožňuje a poukazuje na ne. V zmysle § 243b ods. 7 O.s.p. už ďalšie dôvody neuvádza.

Vzhľadom na to, že v dovolacom konaní sa nepotvrdila existencia procesnej vady konania tvrdenej dovolateľom, nevyšli najavo ani iné vady uvedené v § 237 ods. 1 O.s.p.

a prípustnosť podaného dovolania nevyplýva z § 239 O.s.p., najvyšší súd odmietol procesne neprípustné dovolanie podľa § 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p.

O trovách dovolacieho konania rozhodol najvyšší súd podľa § 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p., § 151 a § 142 ods. 1 O.s.p.

Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

P o u ě n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 27. mája 2015

JUDr. Viera Petříková, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia : Jarmila Uhlířová